

Nicaragua Rechtswinkel in Estelí-Nicaragua

Ontwikkelingssamenwerking

In maart is EIRENE gestart met een nieuw project in Nicaragua ter ondersteuning van een afdeling van het CENIDH, het Nicaraguaanse mensenrechtencentrum. Ter gelegenheid hiervan een gesprek met de projectleider voor EIRENE, Hielke Wassenaar (60), jurist van beroep.

Hielke is goed bekend in Nicaragua en heeft er in totaal drie jaar gewoond. In die tijd heeft hij zich onder andere ingezet voor de stedenband tussen Masaya en Nijmegen, de stad waar hij zelf vandaan komt. In 1990 was hij een jaar lang de stedenbandvertegenwoordiger ter plaatse in Masaya.

Het idee om het CENIDH nog extra te ondersteunen, ontstond in augustus 2007 tijdens een bijeenkomst in Neuwied in Duitsland, op het internationale hoofdkantoor van EIRENE. Vilma Nuñez, directrice van het CENIDH, had met enkele mensen van EIRENE gesproken om een project van het mensenrechtencentrum te ondersteunen. Dit sloot mooi aan bij de mogelijkheden voor een bijdrage vanuit Nederland, omdat er hier een groot draagvlak is voor rechtsprojecten. Zo had EIRENE contact met verschillende advocaten in Zoetermeer, die graag een project wilden steunen in een ontwikkelingsland. De verschillende partijen kwamen op het idee om de krachten te bundelen en een nieuwe campagne op te zetten voor een van de rechtswinkels van het CENIDH.

De rechtswinkels zoals die oorspronkelijk bestonden in Nederland, waren opgezet in de jaren zeventig om een vorm van sociale advocatuur te bieden in 'moeilijke,' sociaal achtergestelde wijken. De gangbare juridische dienstverlening was te hoogdrempelig voor de mensen die rechtshulp nodig hadden en om de drempel te verlagen werden rechtenstudenten ingezet, die zo ervaring op konden doen in hun vakgebied. Tegenwoordig zijn er nog rechtswinkels in

Commissie overleg in 'Cusmapa'

der andere Amsterdam, Rotterdam en Utrecht, die gratis advies geven over onderwerpen als arbeids-, woon- en familierecht. Deze laagdrempelige, gratis rechtshulpverlening, is wat het CENIDH al jaren heeft als kernactiviteit in Nicaragua.

Het project in Nicaragua

EIRENE ondersteunt het CENIDH al jaren, onder andere via het werk van Nederlandse vrijwilligers zoals Marja van Deurse (zie artikel elders in deze nieuwsbrief). De bedoeling is dat EIRENE het werk ondersteunt van de lokale afdeling van het CENIDH in Estelí. Daar worden promotoren opgeleid, de vrijwilligers die de eerste contacten met mensen in het veld leggen. Als er verdere hulp nodig is, gaan de professionals op kantoor met de zaak verder. Dat zijn twee advocaten, twee rechtenstudenten als stagiair en vier 'educadores', die workshops en voorlichtingsbijeenkomsten organiseren om de bevolking te onderwijzen over hun rechten.

De medewerkers van het CENIDH proberen de lokale en landelijke politiek te beïnvloeden, om zo de mensenrechtensituatie in het land te verbeteren. De belangrijkste kwesties zijn geweld tegen vrouwen, goed arbeidsloon, corruptie en conflicten rond land. In de tijd van de Sandinistische revolutie kregen veel landloze boeren land van grootgrondbezitters,

vervolg op pagina 2

Inhoudsopgave

Ontwikkelingssamenwerking

- Rechtswinkel in Nicaragua p. 1

Vrijwilligerswerk buitenland

- Marja van Deurse in Nicaragua p. 2
- Jacob Koorn in Burkina Faso p. 4

EIRENE Internationaal

- Interview over de situatie in Tsjaad p. 5
- Vakkrachten uit Tsjaad evacueerd p. 6

Burgervredeswerk

- Burgervredeswerk als Europese missie p. 6

EIRENE Nederland

- Pinksterconferentie p. 7
- Vacatures / Agenda p. 8

*Beste Lezers
en Lezeressen,*

Voor u ligt weer een nieuwe nieuwsbrief. In deze aflevering is er veel aandacht voor twee belangrijke aandachtsgebieden van EIRENE: Afrika en Latijns-Amerika.

Vanuit Afrika hebben we een bericht van Jan Jacob Koorn, de Nederlandse EIRENE-vrijwilliger die onlangs is afgereisd naar Burkina Faso om daar een vrijwilligersdienst te vervullen. Hij schrijft in een nieuwsbrief hoe het hem in de eerste weken is bevallen. Daarnaast is er een bericht over de actuele situatie in Tsjad.

Latijns-Amerika komt aan bod met een artikel van Marja van Deurse. Zij werkt al jaren voor het mensenrechtencentrum CENIDH in Nicaragua en vertelt ons wat meer over haar werk en de omstandigheden daar. EIRENE heeft haar samenwerking met het CENIDH kort geleden uitgebreid met een rechtswinkelproject in Estelí. Meer daarover kunt u lezen in een artikel waaraan Hielke Wassenaar, de projectleider, heeft bijgedragen.

We kijken terug op de jubileumbijeenkomst die op 19 januari werd gehouden en er is natuurlijk ook aandacht voor de Pinksterconferentie van EIRENE, die van 10-12 mei plaats vindt in Baarlo, bij Venlo. We hopen u daar allemaal te zien.

Liseth Meijer

Redacteur EIRENE Nederland

die vervolgens veelal naar de VS vertrokken. Na de nederlaag van de Sandinisten in 1990 kwamen de grondgrondbezitters echter weer terug en eisten hun land weer op, zodat daar nu veel eigendomsconflicten over zijn ontstaan.

Vooralsnog is het streven om € 10.000 te werven voor de rechtswinkel in Estelí. Dit geld zal naar verschillende onderdelen gaan: naast de normale kosten van loon en kantoor e.d. is er geld nodig voor onder andere de vervoersmiddelen die gebruikt worden (veel mensen die de promotoren bezoeken, wonen afgelegen). Ook voor de voorlichtingsbijeenkomsten die het CENIDH organiseert, zijn er middelen nodig.

Hielke Wassenaar is op zoek naar mensen die het leuk vinden om te

lobbyen en een campagne op te zetten. Als u daarmee wilt helpen of mensen kent die dat willen, neem dan contact op via Hielkesw@hotmail.com. Donaties zijn natuurlijk ook van harte welkom.

Meer informatie vindt u op onze website www.eirene-nederland.org

Liseth Meijer

Redacteur EIRENE Nederland

Wilt u de rechtswinkel in Estelí ondersteunen?

Maak uw bijdrage dan over op postbankrekening 185 66 60 t.n.v. EIRENE Nederland te Deventer; o.v.v. rechtswinkel Estelí

Nederlandse Marja van Deurse in Nicaragua

Vrijwilligerswerk buitenland

In Zomer 2007 vertrok de Nederlandse Marja van Deurse als EIRENE-vrijwilligste naar Nicaragua. In haar artikel schrijft zij over haar ervaringen in dit land.

Vanmorgen reed ik in de bus van Estelí naar Managua, een rit van 140 km over een goede weg. Helaas was de bus in minder goede staat, wat me het laatste halve uur iedere vijf minuten van bil deed veranderen. De dag daarvoor had ik een activiteit in San Juan de Limay op twee uur rijden van Estelí, met een groep mensenrechtenactivisten van CENIDH, de organisatie waar ik sinds september 2007 voor werk als medewerkster van EIRENE-Duitsland.

De nacht had ik doorgebracht in een hotelletje in Estelí waar de eigenaresse klaagde dat het zo moeilijk is om aan schoonmaaksters te komen. „Ik zoek al de hele maand naar iemand voor de schoonmaak, maar niemand wil werken.“

Ik heb de eigenaresse maar niet

gevraagd wat ze een schoonmaakster betaalt. Uit een onderzoekje dat we zo'n vijfjaar geleden gehouden hebben vanuit een vrouwenorganisatie waar ik toentertijd voor werkte, bleek dat in de stad Estelí de schoonmaaksters dik onderbetaald worden. De opbloeiende tabaksindustrie in de stad heeft veel vrouwen in de afgelopen jaren geen schoner maar wel iets beter betaald werk gegeven. Geen vaste baan, je weet het maar nooit wanneer ze je weer op straat zetten, maar wel een ziektekostenverzekering, vakantiedagen en een werkdag van 9 uur in plaats van 24 uur zoals veel dienstmeisjes die inwonen bij hun bazin en ieder moment klaar moeten staan.

Zo'n 70% van de werkende bevolking in Nicaragua werkt in de informele sector. Het grijze of zwarte circuit zouden ze in Nederland zeggen. Het zijn de mannen en vrouwen die geen vast inkomen hebben, geen ziektekostenverzekering, geen vakantiedagen of kerstbonus: de marktkooplui, de straatverkopers, scharenslijper, schoenenpoetsers, thuiskapsters,

tortillabakkers, krantenverkoop, schoonmaaksters...

Maar wat heb je als alternatief? Emigreren. Meer dan 1 miljoen Nicaraguanen leven buiten hun vaderland, gescheiden van familie en kinderen om het smerige en zware werk te verrichten om het thuisfront in leven te houden. Nicaraguanen kom je tegen in Costa Rica, Honduras, El Salvador, de V.S. Ze werken in de koffiepluk, de bananen plantage, rietsuikeroogst, in de bouw, als dienstmeisje of kinderoppas van anderen, terwijl hun eigen kinderen duizenden kilometers van ze vandaan zijn.

In Nederland noemden we ze gastarbeiders. Ik herinner me de eerste Spanjaarden die bij Philips in Eindhoven kwamen werken, de stad waar ik ben opgegroeid. Ze woonden in houten barakken bij het kanaal. Daarna kwamen de Turken en de Marokkanen. Hun leven in Nederland bestond uit werken met de hoop genoeg te kunnen sparen om terug te gaan en een eigen bedrijfje op te zetten, een winkeltje, een boerderij... Maar het leven in Nederland was te duur, het verdiende loon te weinig om te sparen. De geschiedenis herhaalt zich op een andere plek in een andere tijd.

Ik woon nu bijna veertien jaar in Nicaragua, het middenamerikaanse land van meren en vulkanen, gelegen tussen Honduras en Costa Rica. Eén van de armste landen van Latijns-Amerika.

In 1987 was ik hier voor de eerste keer. Gedurende 6 maanden woonde ik bij een boerenfamilie in Agua Fria, een dorpje gelegen in een droge streek in het midden van het land. Na 20 jaar kom ik nog steeds bij deze familie die me als een dochter en zus heeft opgenomen. De kinderen waar ik toen mee speelde hebben nu zelf kinderen. In een droge streek waar steeds vaker de mais- en bonen oogst mislukt is het zeer moeilijk je gezin voedsel, kleding en onderwijs te geven. Door verwoestende landbouwtechnieken toe te passen, zoals afbranden van het land en het kappen van bomen, heeft de grond haar vruchtbaarheid verloren en zijn de hellingen van de bergen veranderd in een maanlandschap vol rotsen. Daar groeit niks meer op.

Zo'n zes jaar geleden is er in een stad op zo'n veertig km afstand een textiel fabriek in handen van Koreanen, neergezet op een terrein waar in de

Medewerksters van CENIDH voor hun kantoor.

jaren tachtig een inblikfabriek stond om de tomaten die het land opleverde in te blikken en zo een toegevoegde waarde aan de producten te geven. Maar nu worden er spijkerbroeken, shorts en t-shirts aan de lopende band gemaakt voor de export naar de Verenigde Staten, alles onder het regime van de vrijhandelszone, oftewel produceren en vette winsten maken zonder een cent belasting te betalen aan de Nicaraguaanse staat.

Ieder gezin in het dorpje Agua Fria heeft minstens één familielid dat in de fabriek werkt. De boerenhanden die eerst de grond bewerkten om het dagelijkse eten van het gezin te garanderen, strijken nu de stugge broeken voor een klant in het buitenland. De vrouwenhanden die de maismassa tot een ronde toriilla klopten, leiden nu de stof door de naaimachine.

Als ze na een of twee jaar werken inzien dat ze uitgebuit worden: een maandloon van rond de 90 dollar; rijst en bonen meer niet, vertrekken ze, de anderen achterna, die hen voor zijn gegaan, naar buurland Costa Rica.

Ondertussen ben ik nog steeds in dit land, ondanks het onrecht en de armoede die ik dagelijks om me heen zie. Ondanks de politiek en de corruptie die het land steeds verder verarmt. Een kleine groep die steeds rijker wordt..

Ik denk dat dit beeld voor de lezer van dit stukje niets nieuws is. Ik ben een stugge doorzetster, blijf werken aan veranderingen ook al zijn ze vaak maar minuscuul.

Het Nicaraguaanse Centrum voor mensenrechten CENIDH waar ik nu voor werk, is een organisatie die 16

jaar geleden is opgezet om op te komen voor de mensenrechten die in dit land nog te vaak worden geschonden. CENIDH is in de jaren uitgegroeid tot de grootste mensenrechtenorganisatie in het land, met naast een hoofdkantoor in Managua, kantoren in vier provinciehoofdsteden. Daarnaast is er een netwerk van meer dan 700 vrijwillige promotoren oftewel mensenrechtenactivisten.

Het werk bestaat uit verschillende pilaren: Juridische ondersteuning, educatie, onderzoek en verslaglegging overschending van de mensenrechten in Nicaragua, landelijke bewustwordings-campagnes. Ik werk mee in de afdeling educatie en ondersteuning aan de promotoren, geef workshops, reis veel, leer en geniet. Misschien zal ik een volgende keer meer vertellen over het werk dat het team en de promotoren van CENIDH verzetten.

Het is de laatste dag voordat de Semana Santa aanbreekt; de Paasweek waarin Nicaragua in bezinning gaat en aan een van de vele processies deelneemt of de koelte van de in deze dagen overvolle stranden opzoekt.

Ik stap morgen in het vliegtuig naar Nederland, op weg naar mijn moeder om haar in mijn armen te sluiten en twee weken samen te zijn. Ik heb tenslotte maar één moeder...

Marja van Deurse
Vrijwilligster in
Nicaragua

Jacob Koorn gaat aan de slag in Burkina Faso

Vrijwilligerswerk buitenland

In deze nieuwsbrief vertelt Jan Jacob Koorn over zijn vrijwilligersdienst in Burkina Faso, die daar onlangs begonnen is.

En toen begon het grote avontuur. Joanna en Corrinna brachten me nog naar het vliegveld. Dat was om zes uur 's ochtends. De eerste tussenstop was in Lyon en toen was het: "Au revoir la France; au revoir l'Europe." (tot ziens Frankrijk; tot ziens Europa).

Mijn tweede tussenstop was in Casablanca. Daar moest ik zeven uur wachten; dat was eigenlijk het meest vermoeiende aan de reis. Het was in Marokko al goed warm, dus ik kon vast wennen aan de nieuwe temperatuur. Daarna kwam ik aan in Niamey. Toen was het twee uur 's nachts. Daar werd ik opgewacht door een jongeman met bordje: EIRENE Jacob Koorn. Toen bleek dat ik vanaf Casablanca al met een andere medewerker van Eirene Niger in het vliegtuig had gezeten: Ibrahim.

Ik kon slapen in een kamer in het bureau van EIRENE in Niamey. De volgende ochtend werd ik gewekt door iemand die me in het Nederlands vroeg of ik de deur open kon doen. Een wat vreemde gewaarwording als je denkt dat je in Afrika bent. Dit bleek Jeroen Rooverste zijn, de Nederlandse medewerker van EIRENE Niger.

De dagen daarna kon ik een beetje uitrusten, acclimatiseren. Verder hebben we administratieve zaken geregeld. Ibrahim heeft me verteld over de geschiedenis en projecten van EIRENE Niger. Dit was erg interessant. Jeroen en Patrick hebben me gewijs gemaakt in Niamey. Patrick is mijn contactpersoon van EIRENE in Afrika, een relaxte Irishman.

De maandag daarop ben ik met Patrick naar Ouagadougou vertrokken. Ouagadougou en Niamey liggen 520 km uit elkaar. Toen we al onderweg waren, vertelde Patrick dat er wel eens gewapende overvallen plaatsvinden op de weg tussen Niamey en Ouagadougou, maar goed...toen zaten we al in de auto.

Niamey

Niamey is een niet al te grote, rustige stad. Door de hoofdstad van Niger stroomt de rivier de Niger. De bevolking bestaat voor het grootste deel uit moslims. Je kunt er als blanke rustig rondlopen zonder al teveel gestoord te worden. Er wordt gebedeld door kinderen en verlamden. Het verkeer bestaat voornamelijk uit auto's en handkarren. Bij stoplichten staan jongens met telefoonkaarten te zwaaien om te verkopen.

Ouagadougou

Ouagadougou (kortweg Ouaga) is de hoofdstad van Burkina Faso. Het is een wereld van verschil of je in Ouaga of in Niamey over straat loopt. Ouaga is een grotere, drukker, modernere stad met veel meer verkeer. Het belangrijkste vervoermiddel in Ouaga: de brommer. Verder veel fietsen en ook wel auto's. Waar in Niamey verkopers op straat rustig rondlopen, komen ze in Ouaga echt op je af om je wat te verkopen. De beste manier om van ze af te komen, is vriendelijk en kort zeggen dat je niet geïnteresseerd bent: "Non merci, ça va."

De bevolking in Ouaga is gemengd, moslims en christenen. De moslims in Ouaga zijn over het algemeen liberaler dan in Niamey. Dit zie je aan de kleding en aan het verkrijgbaar zijn van alcohol in het openbaar. In Niamey is dit alleen verkrijgbaar in besloten gelegenheden. Ook de omgang tussen vrouwen en mannen is anders in Ouaga dan in Niamey. Waar je in Niamey echt paren niet samen over straat ziet lopen, kom je in Ouaga wel stelletjes tegen.

ICCV/ Nazemce

Zoals mijn sponsors al weten, is de organisatie waar ik voor zal werken niet de Arkgemeenschap. De werk- en leefomstandigheden in de Arkgemeenschap (o.a. het ontbreken van tijd voor jezelf, gebrek aan privacy) waren van dien aard, dat EIRENE en mijn voorgangster Mirjam besloten hebben de samenwerking met de Arkgemeenschap niet te

continueren.

Mirjam is vervolgens samen met EIRENE gaan zoeken naar een nieuw project. Dat is ICCV/ Nazemce geworden. Dit staat voor Initiative Communautaire de Changer la Vie/ Nazemce (gemeenschappelijk initiatief om het leven te veranderen). Dit is een sociaal-cultureel centrum in Nagrin, een wijk in Ouagadougou. Het is een project dat is opgericht en wordt gedragen door de lokale bevolking zelf. Binnen het centrum houden ze zich vooral bezig met het opvangen van kinderen van 2 tot 6 jaar die nog niet naar de basisschool gaan. Maar er is ook ruimte voor huiswerkbegeleiding aan oudere kinderen.

Verder heeft ICCV sinds kort een kleine bibliotheek (voor kinderen en volwassenen) en zelfs een klein apotheekje, waar aan de lokale bevolking eerste hulp wordt geboden bij ziekte. Ook wordt er seksuele voorlichting gegeven aan vrouwen en jongeren. HIV/Aids en andere geslachtsziekten zijn een erg groot probleem in Burkina Faso.

Op dit moment zit ik in mijn eerste week en ben ik vooral aan het rondkijken hoe hier gewerkt wordt. Binnenkort zal ik samen met Simon, één van de voortrekkers van het project, een weekprogramma van activiteiten samenstellen. Het lijkt me interessant om voor dit project te gaan werken.

Jacob Koorn

Na een half jaar voorbereidingstijd in Frankrijk nu werkzaam in Burkina Faso

Gevechten in Tsjaad - Interview

EIRENE Internationaal

In de Republiek Tsjaad heeft de situatie zich sinds begin februari dramatisch verscherpt. De rebelengroepen die een alliantie gevormd hadden, lukte het om tot in de buitenwijken van de hoofdstad van Tsjaad, N'Djamena, door te dringen.

Roger Meyer, bureausecretaris van Eirene Duitsland, was eind januari door de buitenlandse hulpafdeling van de Duitse Johanniter Orde naar Tsjaad gezonden om de hulp aan de mensen in de vluchtelingenkampen te coördineren. In een interview met de Duitse Eirene nieuwsbrief schetst Roger Meyer zijn ervaringen.

Redactie: Was de snelle aanval van de rebellen op N'Djamena ook voor de mensen in Tsjaad een verrassing?

R.M.: Ja, we zijn allemaal door gebeurtenissen overvallen, ook de lokale bevolking. Zelf was ik een week voor de aanval van de rebellen bij een VN-bijeenkomst over de veiligheid in Tsjaad en daar heette het nog: "er is geen gevaar voor activiteiten van de rebellen". Men was er al helemaal op voorbereid dat met de installatie van de Europese vredesmacht Eufor in Tsjaad – die midden februari al in Tsjaad zouden aankomen – toekomstige aanvallen door de rebellen konden worden voorkomen. Hoewel het niet uitgesloten zou zijn dat de rebellen nog eens zouden proberen aan te vallen, was iedereen verast door de heftigheid en slagkracht van de rebellen. De snelheid waarmee de rebellen afstevenden op de hoofdstad, was adembenemend. Wij zaten te luisteren naar de Wereldomroep, luisterend naar Radio Frankrijk Internationaal en met elk nieuwsbericht groeide onze zorg.

Redactie: Hoe was de situatie tijdens de beschietingen?

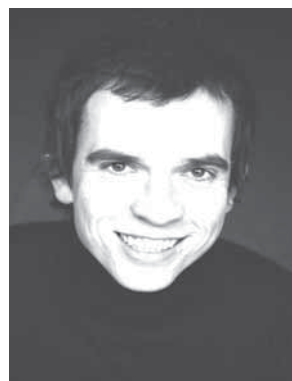
R.M.: Heel beangstigend. Ik maakte deel uit van een groep van driehonderd mensen – vooral Fransen – die vrijdagnacht meteen naar een Frans schoolgebouw werden gebracht om te wachten op onze evacuatie...

"Wachten", dat betekent hier: we lagen onder de tafels in de klaslokalen, terwijl voor het gebouw de rebellen en regeringstroepen hevige gevechten leverden met elkaar. Het waren eindeloze schietpartijen, salvo's uit machinegeweren, pantserwagens die vuurden. Het was een oorverdovend lawaai, telkens weer geweldige ontploffingen, die het hele gebouw deden schudden. 's Avonds heeft uiteindelijk het Franse leger na veel overleg besloten ons te evacueren. We werden toen met negen pantservoertuigen, begeleid door helikopters, naar een Franse militaire basis gebracht. Ook dat was heel kritiek, op weg naar de basis werden we beschoten. De vreugde was geweldig toen we op de basis aankwamen. Ik behoorde tot de eerste vierhonderd personen die met militaire voertuigen naar Libreville/Gabon konden worden gebracht.

Redactie: Welke rol spelen de Franse militaire eenheden die in Tsjaad gelegerd zijn?

R.M.: Het Franse leger is met meer dan 1000 daar gelegerde soldaten erg aanwezig. Van officiële zijde, volgens het Franse ministerie van Buitenlandse Zaken, heet het dat het Franse leger niet direct heeft ingegrepen in de strijd, maar enkel logistieke hulp bood. Maar het Franse leger stelde wel

het vliegveld van N'Djamena veilig, van waaruit het leger van Tsjaad zijn gevechtshelikopters liet opstijgen die tot de meest efficiënte wapens behoren in de strijd tegen de rebellen. Je kunt dus bedenken, dat de Franse steun voor de (voorlopige) overwinning van de president van Tsjaad van grote betekenis was. De rebellen kijken in ieder geval heel kritisch aan tegen de Franse aanwezigheid. Het feit dat bijna de helft van de soldaten die deel uitmaken van de Europese vredesmacht Eufor door Frankrijk worden geleverd, valt slecht bij de rebellen.

Roger Meyer

Bureausecretaris van EIRENE
Duitsland

Ook op de straten van de hoofdstad n'Djamena werd gevochten

Medewerker EIRENE uit Tsjaad geëvacueerd

Vanwege de onveilige situatie in Tsjaad is de coördinator voor de projecten van EIRENE in Tsjaad, Johann von Bailou, samen met een aantal medewerkers van andere organisaties per vliegtuig geëvacueerd. De journalist Martin Zint en de vredesdeskundige Manuela Römer, die in opdracht van EIRENE

Internationaal in Tsjaad verbleven, konden nog over land naar Kameroen vertrekken.

Zint vreest dat de regering van Tsjaad de chaotische toestand misbruikt om mensen van de oppositie te laten 'verdwijnen.'

De Tsjaadse medewerkers van EIRENE

zijn geen van allen gewond geraakt door het geweld. Wel verloor één van hen een familielid. Wanneer EIRENE haar projecten weer kan voortzetten, hangt af van de verdere ontwikkeling van de politieke situatie in Tsjaad.

Nieuwe vakkrachten in het zuidprogramma

Half november begon Inge Seifert haar baan als adviseur van het ADDAC-project in Matagalpa/Nicaragua. Het zwaartepunt van haar werk ligt bij de advisering over maatregelen rond de opleiding van jongeren en jonge volwassenen.

De eerste vakkrachten voor de opzet van een EIRENE-vredesprogramma voor de Afrikaanse regio van de grote meren zijn nu onderweg naar de Provincie Zuidkivo in de Democratische Republiek Kongo. De etnologue Ni-

cole Poissonnier zal het netwerk CCAP, waarin talrijke zelfhulporganisaties samenwerken, ondersteunen bij de opbouw van een netwerk voor conflictinterventie.

De Zwitserse journalist Hans Jürg Enz zal ook naar de DR Kongo gaan, om de zender 'radio Maendeleo' te helpen. Deze zender is erg geliefd in de streek en legt een zwaartepunt bij berichtgeving over activiteiten ter bevordering van democratiseringsprocessen en vredeswerk.

Barabra Scholz, lerares en afkomstig uit Koblenz, zal in Niger gaan werken. Haar opdracht bestaat uit pedagogische begeleiding van een project dat leraren voor Koranscholen kwalificeert.

Tahirou Sy uit Niger zal in Mali het netwerk GENOVICO voortzetten, dat werkt aan conflictbeheersing.

We wensen allen een goede start.

Burgervredeswerk als Europese Missie

Burgervredeswerk

In het kader van ons jubileum organiseerden wij op 19 januari een bijeenkomst in het Jacobi-Theater te Utrecht. Samen met PBI Nederland en NEAG hadden wij een middag rond het thema "Burgervredeswerk als Europese missie" voorbereid, gefinancierd door de NCDO.

Ongeveer 50 mensen namen deel, waaronder ook vele voormalige vrijwilligers en medewerkers die zowel in het binnen- als het buitenland werkzaam waren voor EIRENE.

Na een korte inleiding door Jan Schaake, bestuurslid van EIRENE Nederland, konden de bezoekers kiezen tussen drie verschillende workshops over burgervredeswerk:

Jannie Nijwening, voormalige vrijwilligster, gaf een inleiding over verzoeningswerk in Noord-Ierland; Claudia Frank, belast met Afrika in het internationale kantoor in Neuwied, presenteerde het werk van EIRENE rond de conflicthantering in Tsjaad en Janine

Tijhoff van PBI Nederland informeerde over het vredeswerk in Indonesië.

Later gingen we met elkaar in discussie over een aantal stellingen, waaronder de invoering van een verplicht internationaal jaar voor elke Europese jongere. We waren het met elkaar eens dat de overheid vrijwilligerswerk in het buitenland vooral financieel meer moest steunen omdat veel geïnteresseerde jongeren vaak niet genoeg geld

kunnen opbrengen en daarom geen mogelijkheid hebben om in een ander land te gaan werken. In dit kader werd ook het nieuwe programma "Weltwärts" genoemd, dat onlangs van het Duitse ministerie voor Ontwikkeling werd ingevoerd en een groot deel van de kosten betaalt van vrijwilligerswerk in Afrika en Latijns-Amerika.

Bovendien discussieerden we over

Deelnemers luisteren naar de toespraak van bestuurslid Jan Schaake

het belang van burgervredeswerkers, die gezien de betrokkenheid van de burgerbevolking bij de hedendaagse gewelddadige conflicten, vaker moesten worden ingezet. Henk Zandvliet, directeur van NEAG, deed een oproep om een omvangrijke pool burgervredeswerkers tot stand te brengen. Verder hadden we het over conflict-hanteerders, die tegenwoordig in het kader van ontwikkelingssamenwer-

king worden uitgezonden zoals dat vroeger gebeurde met vooral technisch en landbouwkundig specialisten.

Aan het eind van de bijeenkomst bracht Harry Schram, voorzitter van EIRENE-Internationaal, de felicitaties over van EIRENE Internationaal en de Koningin. Tijdens de afsluitende borrel maakten vele voormalige en huidige EIRENE-medewerkers en

-vrijwilligers gebruik van de mogelijkheid om met elkaar in gesprek te gaan.

Bertram Flesch
Kantoorvrijwilliger

Pinksterconferentie 2008 in Nederland!

EIRENE Nederland

De Pinksterconferentie is een traditie van EIRENE. Elk jaar is een van de landelijke afdelingen verantwoordelijk voor het organiseren van deze bijeenkomst in haar land. Dit jaar is EIRENE Nederland aan de beurt.

De conferentie vindt plaats op 10 t/m 12 mei in het mooie Kasteel de Berckt in Baarlo (bij Venlo). Samen met internationale gasten uit Niger en Nicaragua gaan we ons verdiepen in het thema "Meer is Minder en Minder is Meer".

Wij hebben het idee dat de een moet minderen zodat de ander weer meer heeft, dat we minder geweld alleen maar kunnen bereiken door meer gerechtigheid en dat we minder moeten consumeren zodat er meer mogelijkheden zijn voor toekomstige generaties. Kortom, we hebben het idee: 'Meer is Minder en Minder is Meer'. Op zondag worden er verschillende workshops gegeven die aansluiten bij ons thema. Onder andere zal Sharon Webster berichten over haar ervaringen in Niger, waar zij anderhalf jaar als EIRENE vrijwilligster heeft

Er is natuurlijk ook tijd voor allerlei buitenactiviteiten

gewerkt in een microkredietproject. Zij komt begin mei terug naar Nederland. Een andere workshop over burgervredeswerk in Sri Lanka zal Sjors Beenkers van de Non Violent Peace Force geven.

Natuurlijk is er ook veel tijd voor allerlei activiteiten in de mooie omgeving van ons verblijf. Op zondagmiddag bestaat de mogelijkheid om mee te doen aan een fietstocht. Verder is

het terrein ook geschikt om te wandelen.

Op de laatste avond vindt natuurlijk een feest plaats met live muziek. De conferentie wordt afgerond met de agape-viering en een gezamenlijk middageten.

Bertram Flesch

EIRENE Nederland

Volwassene:	€ 90
Vrijwilligers/ niet-verdieners	€ 45
Kinderen tot 16/ studenten	€ 45
Kinderen onder 12	€ 25
Voor kinderen onder 3 jaar is de toegang gratis.	

Schrijft u zich nu in!!!

Inschrijven is mogelijk via email (info@eirene-nederland.org), telefoon (030-2714376) of post (EIRENE Nederland, Postbus 1528, 3500 BM Utrecht).

In alle gevallen willen wij graag uw naam en adres weten, zodat wij het definitieve programma met routegegevens en dergelijke toe kunnen sturen.

Meer informatie vindt u op onze website
www.eirene-nederland.org

Vanuit een principe van actieve geweldloosheid ondersteunt EIRENE op het noordelijk en zuidelijk halfrond initiatieven, die zich voor geweldloze conflictoplossing en een duurzame en rechtvaardige ontwikkeling inzetten.

EIRENE Nederland is onderdeel van EIRENE Internationaal.

Postbanknr. 185 66 60
t.n.v. EIRENE Nederland
te Deventer

(giften zijn aftrekbaar van de belasting)

Postadres:

Postbus 1528, 3500 BM Utrecht

Telefoon: (030) 271 43 76

Email: info@eirene-nederland.org

Web: www.eirene-nederland.org

**Internationale Oecumenische
Vredesdienst**

EIRENE-nieuws verschijnt 4x per jaar.

Redactie: Bertram Flesch en Liseth Meijer. **Lay-out:** Cesar N. Mercedes Manchego. **Vertalingen:** Bart van Kreeel.

Antwoordformulier

- Ik steun het werk van EIRENE!
Noteer me als lid
(minimaal 15 euro/jaar)
- Ik ken meer mensen die interesse hebben in EIRENE! **Stuur me** **extra nieuwsbrieven** toe om aan hen door te geven
- Ik heb **interesse in een vrijwillige vredesdienst in het buitenland.** Houdt me op de hoogte van ontwikkelingen.
- Ik wil een **EIRENE-avond organiseren in mijn gemeente.** Neem contact met me op.

naam + adresgegevens:

e-mail adres:

Vacature

Adviseur (m/v) organisatieontwikkeling en burgervredeswerk

Ter ondersteuning van de nationale coördinatie met lokale partner-organisaties in Tsjaad ten behoeve van onze programma's die een bijdrage willen leveren aan het oplossen van conflicten over natuurlijke hulpbronnen (Médiation entre Eléveurs et Cultivateurs – MEC)

Voor het adviseren en kwalificeren van medewerkers bij het centrale bureau in Managua en de 33 lokale organisaties voor de volgende gebieden:

- Structurele versterking van de lokale organisaties
- Plannen, monitoren en evalueren van projecten
- Budgettaire afwikkeling van projecten

Vereisten voor deze baan:

- Afgeronde universitaire/ HBO-opleiding
- Kennis van en ervaring met participatieve methoden van plannen, monitoren en evalueren van projecten
- Ervaring met financieel management
- Kennis van en ervaring met organisatieadvies
- Kennis van de speciale behoeften van mensen met een handicap

- Zeer goede kennis van de Spaanse taal

- Woon- en werkervaring in Latijns-Amerika is wenselijk

Adviseur (m/v) m.b.t. decentralisatie en conflicten over natuurlijke hulpbronnen (Burgervredesdienst – ZFD)

Voor het project "Werken aan het oplossen van conflicten die verband houden met de plaatselijke herindeling binnen de regio Téra/ Niger"

Het project moet ertoe bijdragen de bij het decentralisatieproces optredende spanningen tussen de verschillende gebruikers van de aanwezige natuurlijke hulpbronnen binnen de regio Téra te verminderen. Daarnaast moet in een tweede fase op gepaste wijze worden ingegaan op de complexe landbouw- en bezitsstructuren en moet er hulp worden geboden bij het duurzaam oplossen van conflicten met betrekking tot de natuurlijke hulpbronnen.

Uitgebreide informatie vindt u op www.eirene-nederland.org.

Agenda

EIRENE Nederland

10-12 mei 2008

07 juni 2008

Pinksterweekend in Nederland

Het traditionele pinksterweekend heeft dit jaar als motto "Meer is Minder - Minder is Meer" en vindt plaats in het Kasteel de Berckt in Baarlo, bij Venlo. We gaan ons verdiepen in duurzame ontwikkeling en burgervredeswerk. Meer informatie daarover vindt u op [info@eirene-nederland.org](http://p. . Opgeven kan via <a href=) of telefonisch (030-2714376).

Ledenvergadering EIRENE Nederland

Op 07 juni zal weer de jaarlijkse ledenvergadering van EIRENE Nederland plaatsvinden in Utrecht. Leden ontvangen enkele weken van tevoren nog een formele uitnodiging, agenda en stukken. Reserveer deze datum alstublieft alvast in uw agenda.

